

1

OLAYLI BİR VARİŞ

“Galaksi keşfedildikçe, insan topluluğu da büyümeye devam ediyor. ‘Topluluk’ adıyla da anılan 100Dünya Konfederasyonu’nun isim değiştirmesi gerekecek; çünkü bugün, üstünde yaşam olan 150 gezegen bulunduğunu biliyoruz. Resmi olarak, yalnızca haritası tümüyle çıkarılmış dünyalar yerleşime açık. Gerçektenyse, önemli sayıda kaçak yerleşim daha yeni keşfedilmiş birçok gezegende her türlü denetim engelini aşıyor. Bu durum, Herkül-14 yıldızının çevresinde dönüp duran, son derece tehlikeli Djauze gezegeni için de geçerli.”

Galaksi Ansiklopedisi

Corian uzayda gerçekleşecek yırtılmayı bekliyordu. Ya-

rım saattir, gökyüzünde Abis'in varışının habercisi olacak uzay bükülmesini gözlüyordu. Siperini kaldırmış, bakışlarını göğe dikmiş, kaskının içine kızıl pus kabarcıklarının kaçabilecek olmasına aldırmadan bekliyordu. Sanki sis, inadına, beklenenden erken inmişti. Delikanlı, yüzüne kadar ulaşan ilk kabarcıkları eldivenli eliyle sinirli sinirli dağıttı. Babası onu böyle, gitgide yükselen pus dalgasının tam ortasında siperi açık halde görseydi, bu şuursuzluğu karşısında bağırıp çağırmaya başlardı.

Ama ne babası ne de başka biri oradaydı. Ejderha Okyanusu'nun orta yerinde, hasat kayığında yapayalnızdı Corian. İşini bitireli epey olmuştu aslında. Kendini tamamen gökyüzünde olan biteni gözlemeye bırakmak için elini çabuk tutmuştu. Akşam altıda, Djauze göğünde bir Abis'in görünmesi bekleniyordu. Kızıl pus, normalde altı buçuğa doğru yükselirdi; ama o akşam Ejderha'nın gaz dalgası kabarcıklanmaya her zamankinden erken başlamıştı... Yoksa Abis mi geç kalmıştı?

Olanaksızdı bu. Abisler Galaksi'nin en güvenilir uzaygemileriydi. Corian onlara küçüklüğünden beri hayrandı. Topluluk'un okyanus-gezegeni Başkadeniz'den gelen uzayın bu devasa yaratıkları, başka hiçbir geminin, hatta TransCorp şirketinin en gelişmiş modellerinin bile boy ölçüşemeyeceği bir güvenilirlikle, yıldızlar arasındaki bütün rotalarda gidip geliyordu.

Babası onu bilginetinin başında Ağ'a bağlanmış, Abisler'le ilgili yeni bilgiler edinmeye çalışırken gördükçe,

"Hayalciliği bırak, Corian," diye söylenirdi. "Djauze evrenin çöplüklerinden biri. Ne umuyorsun ki? Bir Abis'in seni almaya gelmesini mi?" Corian bu tür kışkırtmalara hiç karşılık vermezdi. Babası da omuz silker, koruyucu giysisinin yüküyle ağırlaşmış adımlarla, sakallarının arasından mırıldanarak dönüp giderdi: "Ne dersen de, onlardan biri asla Djauze'a gelmez."

Babası yanılıyordu. Bir Abis, dünyalarına geleceğini duyurmuştu. Corian MegaAğ'a bağlandığı bir sefer öğrenmişti bunu. Delikanlı on altı yıldır bu olayı bekliyordu. On altı yıl derken, elbette doğduğu andan beri Abisler'le ilgilendiği söylenemezdi... Ancak annesi ona hamileyken bir Abis'te yolculuk ettiği için, bu özel andan kendinde bir iz kalmış olduğunu düşünmek de hoşuna giderdi.

Bir an için gözlerini kapadı. Kendini bu uzay devlelerinden birini çıplak ellerle yönlendirirken hayal etti. Ah... *inci* olmak! Abis pilotlarına verilen bu adı taşımak...

Çok yakınındaki bir kabarcıklanma, onu kendine getirdi. Tek hareketle kaskının siperini indirerek, bir Ejderha kabarcığını tam zamanında, kaskla siperin birleşme noktasında sıkıştırdı. Kabarcık patladığı anda çıkan alev, koruyucu camı dışından yaladı. Off! Ucuz atlatmıştı. Alevin gözlerini yakması işten bile değildi. Gaz kabarcıkları metale en ufak dokunuşta alev alırdı. Bir anda, içinde bulunduğu tehlikeli çevre koşulları gerçe-

giyle kendine gelen Corian küreklere asıldı ve atik bir hamleyle hasat kayığını harekete geçirdi. Çekimkırıcı kayak, gövdesinin çevresinde binlerce küçük alevi tetikleyen kızıl kabarcıklar okyanusunun üstünde kaymaya başladı. Ejderha! Bu lanet okyanus, adına yakışıyordu.

Corian'ın gözleri yaşlarla doldu. Bunun, yalnızca kabarcık patladığı sırada kaskının içine sızan birkaç kokuşuk gaz molekülüne karşı doğal bir tepki olduğuna inanmayı çok isterdi; ama kalbinin derinliklerinde yatan gerçeği saklayamazdı: Hayal kırıklığına uğramıştı –yoğun, dehşet verici bir hayal kırıklığı. Abis gelmemişti. Sağ küreği öfkeyle su yüzeyine vurmasıyla başlayan yangın, kayığın özel alaşımından gövdesine saldırdı.

“Yan ulan, alevine sıçtığım, yan!” diye bağırdı delikanlı tekrar suya kürekle vurarak. “Keşke dip çamurlarının en derinine ulaşısam da, her yerini yakıp kül etsem!”

Alevler, küçük kepçesiyle kıyı boyunca bin bir güçlülle topladığı gelincik sarmaşıklarına saldırmaya başlayınca dek, asit okyanusunu bu şekilde dövmeye devam etti. Sonra birdenbire durdu. Günün hasadını yok ederse, babası ona demediğini bırakmazdı. Korktuğu şey babasının öfkesi değildi. Evet, bir sitem yağmuruna tutulurdu, ama alışkındı buna. Korktuğu şey, babasının onu bilginetinden mahrum bırakacak olmasıydı. Çünkü Corian Jon-Scalia, bilgisayarını MegaAğ'a bağlı olmadığında Djauze'dan bin kat daha nefret ederdi. “Sen Djauze'lusun ve öyle kalacaksın,” derdi babası Osmond.

“İşte o hiç belli olmaz,” diye homurdandı delikanlı, küreklere yeniden normal hız verirken. “Çok istiyorlarsa, yasadışı Djauze kolonileri bu gezegende geberebilirler. Benim annem Agoralı'ydı. Gün gelecek, benim özel statümü kabul edecekler.”

KaraLiman göründü. Delikanlı küreklere daha hızlı asıldı. Ürün boşaltılıp kurutulmaya bırakıldı mı, bin kez ziyaret etmiş olduğu o en sevdiği adrese bağlanacaktı: BAİB'in, Başkadeniz Abis İncileri Birliği'nin sitesi-ne.

Abis en sonunda uzayötesinden çıktığında, Corian uyuyordu. Djauze'un küçük astrolimanının kontrol kulesi pek kullanılmadığından, o sırada kulede görevli tek kontrolör, kaskında patlayan cızırdamayla yerinden sıçrayıverdi. Uykulamakta olan adamın bu kadar geç saatte bir varış beklemediği belliydi.

“*İnci Sandiane Maguelonne'un kumandasındaki Abis Mané-jei'nin ikinci kaptanı Eviana Kelleven konuşuyor. Beni duyuyor musunuz?*”

Adam toparlandı. Vay canına! Herkesin akşam saatlerinde beklediği Başkadenizli Abis sabahın ikisinde iniyor, karşılama komitesiye mişıl mişıl uyuyordu.

Ses tekrar duyuldu.

“*Djauze, beni duyuyor musunuz?*”

“Net bir şekilde, Kaptan Kelleven.”

“*Bu gezegende uzay iniş şamandırası diye bir şey yok mu?*”

Hava kontrolörü soru karşısında gülümsedi. “Djauze’ a hoş geldiniz, hanımlar,” diye mikrofona fısıldadı.

Kısa bir sessizlik oldu. Adam, doğrudan ikinci kaptanla konuşuyor olsa da, Abis pilotunun da her şeyi duyduğunu biliyordu.

“Gerekli bilgileri verin,” diyerek sessizliği bozdu Evi-ana Kelleven. “Okyanusunuza iniş yapmamız imkânsız olduğundan, bağlantı gemisiyle inebilmemiz için incimiz Abis’ini alçak bir yörüngeye konuşlandırdı. KaraLiman’a ulaşabilmek için sesli sistemden koordinatlarınızı bekliyorum. Bir... parazit iletişimimizi olumsuz etkiliyor.”

Bir parazit mi? Adam küçümsercesine kıkırdadı. Anlaşılan, bu kadınlar Ejderha’nın kabarcıklarının sap- tırıcı etkilerinden habersizdi. Onlara neden Djauze’un bu bölgesine saat altıdan önce gelmelerinin önerildiğini sanıyorlardı ki? Tuzu kuru Başkadenizliler işte... Diğer dünyalardan bu kadar habersizdiler hâlâ!

Adam bir kâğıt kapıp üstüne kodları yazdı. Mikro- fona bir dizi rakam ve harf okudu.

Bir ses, mesajın alındığını onayladı.

“Bağlantı gemisi bırakılıyor. KaraLiman’a iniş için si- zinizle yeniden temas kuracağız,” diye bildirdi Kaptan Kel- leven.

“Anlaşıldı.”

Adam iletişimi kesip kendini koltuğuna attı. Uyku- sunu açmak için bir süre gözlerini ovuşturduktan sonra, vizyo hattı üzerinden şefiyle bağlantı kurdu. Gecenin yarısında baskına uğrayan patron, bu münasebetsizlik-

ten hiç hoşlanmayacaktı. Abis’in bu kadar gecikmesinin nedeni ne olabilirdi ki?

On beş dakika sonra, Başkadenizliler’in Djauze’a inmek üzere olduklarını yetkililere haber veren kontrolör ar- kasına yaslandı. O sırada gözleri Kaptan Kelleven’e ilet- tiği kodların yazılı olduğu kâğıda takıldı. Birdenbire kan beynine sıçradı. Kâğıdın üstündeki tarih önceki güne aitti.

“Lanet olsun!” diye haykırdı ayağa fırlayarak. “Ola- maz!”

Masadaki kâğıtları aceleyle karıştırıp, doğru bilgisa- yar verilerinin yazılı olduğu kâğıdı buldu. Tansiyonu o kadar yükselmişti ki, bir an damarlarının patlayacağını sandı. Önce kol saatine, sonra bağlantı gemisinin radar ekranındaki izine baktı. Çok geç! Mürettebatla yeniden bağlantı kurmak olanaksızdı. Lâl rengi sis, alçak irtifada ses iletimine bile izin vermiyordu. Bağlantı gemisi at- mosfere girişini KaraLiman’a doğru değil... dosdoğru Ejderha Okyanusu’na yapıyordu! O saatte dalgalar en yüksek boyda olur ve ölümcül gaz baloncukları birkaç kilometre yükseğe erişirdi. Biraz sonra, bağlantı gemisi kendini bir cehennemin içinde bulacaktı.

Sandiane, belli belirsiz kızışan karanlığa dalıp gitmiş, bağlantı gemisinin lombozundan dışarıya bakıyordu. Manevra işini ekip arkadaşlarına bırakmış, düşüncelere gömülmüştü. Hükümet gezegeni Agora’da, eşi Mel’le es-